

Naam sessie	<i>welkomwoord</i>
Naam spreker(s)	Bart Rogé

De insteek van de sessie

= korte beschrijving van waar het in deze sessie over gaat en/of beschrijving van de praktijk(organisatie)

Waarom een meet-up?

Met DIT IS PARTICIPATIE (DIP) laat Demos praktijken en stemmen aan het woord die zich soms voor de institutionele kar gespannen voelen, grassroots organisaties die heel eigenzinnig hun ding doen en mensen die participeren als daily routine. Bij DIP tonen ze wat sterke participatie volgens hen is en kan zijn.

Door de ambitieuze aanpak en invulling van 'participatie' is O.666 een meer dan geschikte curator voor DIP#3. O.666 is namelijk een locatie aan de gebouwen van een voormalige visserscoöperatieve. Vandaag heeft O.666 dit omgevormd tot een broedplaats en labo voor ondernemers, makers, sociale actoren, kunstorganisaties en burger-initiatieven, zoals onder meer Arktos en FMDO.

De kracht en het brede draagvlak van O.666 schuilt in diverse factoren, het samenwerkingsverband tussen de stakeholders, het open armen principe in de werking, de buurtbetrokkenheid, het streven naar eigenaarschap bij deelnemers ...

O.666 bevindt zich bovendien op een kruispunt tussen verschillende buurten waar de voorbije jaren volop aan stadsontwikkeling werd gedaan. Het is soms zoeken naar manieren om daarmee om te gaan. Ook dit thema pakken we samen vast.

Wat blijft hangen?

= enkele quotes, tips of statements die tijdens deze sessie naar boven kwamen

Mij werd gevraagd jullie welkom te heten. Dat hoort bij de functie, maar het is me een eer en waar genoeg. Dus: van harte welkom.

Het is altijd fijn om in Oostende te zijn, altijd fijn om dicht bij zee te zijn en vooral: om eindelijk met z'n allen in O666 te zijn, of toch, in een min of meer corona-safe aantal. De stoelen staan goed uiteen, we zwieren ramen en deuren open en beloven om elkaar niet onnodig te bepotelen en de mondkapjes op te houden.

Welkom, beste mensen, op deze DIP-meetup. DIP staat voor DIT IS PARTICIPATIE. Dit is de 3de editie van DIT IS PARTICIPATIE, de jaarlijkse meetup van Demos die toont – zoals de titel het zegt – wat participatie is. Een definiërend evenement, dat bovendien participatief wordt vormgegeven. Voor de eerste editie in Antwerpen, was de Zomerfabriek curator. Het jaar daarna waren dat Nora Ed-Daoui en Mohamed Meftah, twee gangmakers van respectievelijk Renescitia en de buurtsportwerking in Mechelen. En vandaag, met tromgeroffel, zijn het de sterkhouders, de aanstokers, de blij makers, de zingevers, de verbinders, de gelukzoekers en de stouteriken van in er rond O666 die deze dag mee vormgeven. Dat is een veelzijdige, geëngageerde en warme bende. Ik ben blij dat ik hier vandaag, samen met jullie, in o.666 mag zijn. Echt waar.

Van die bende ken ik er een paar, niet allemaal en nog niet allemaal even goed. Ik heb filmpjes van hen gezien op de sociale media (en we zien er straks nog een paar), maar ik ken ze vooral van de verhalen die mijn collega Ann Van de Vyvere meebracht naar ons kantoor in Brussel. “Bart,” zei ze - ondertussen al twee jaar geleden “*Wat daar in o.666 gebeurt is een schoon verhaal, een pareltje voor een DIP.*” Wie Ann kent, kent ook haar enthousiasme. We zien en volgen dat graag. Dankzij Ann zijn we hier. Merci daarvoor Ann en merci Filip en je team om mee te stappen in dit opzet.

Maar waarom, dames en heren, is o.666 een schoon verhaal? Hoe breng je dat over tijdens een samenkomst zoals die van vandaag? En vooral: wat doe jij er straks mee als je terug naar huis gaat? Dat is een moeilijke. We gaan dat vandaag proberen, uit ervaring met de vorige DIP's hebben we geleerd dat iedereen straks naar huis gaat met zijn of haar eigen verhaal. Dat is mooi. Met een open blik, met juist genoeg empathie en inleving vindt iedereen een schoon verhaal om mee naar huis te nemen. Ook dat is participatie.

Ik wil jullie graag vertellen waarom ik o.666 een schoon verhaal vind. Daarvoor neem ik jullie graag mee naar De Toekomst. Wees gerust, dit wordt geen *innovation key note speech*. Ik ben geen *trend-forcaster* of madam soleil. De Toekomst is een etablissement in Achtmaal en Achtmaal is een klein dorp, juist over de grens in de Nederlandse Kempen. Zestienhonderd inwoners, 30 km². Er rijdt 1 bus door, die van Zuldert naar Rosendaal.

De Toekomst, dames en heren (ik was er vorige zaterdag), is een etablissement met 4 ingangen. Eén gaat naar een goed draaiend frietkot achteraan. Een tweede, aan de straatkant, gaat naar de brasserie. Naast het Hollandse borrelplankje staan er Vlaamse traditionals op het menu (varkenshaasje met bearnaisesaus) maar ook bami en nasi goreng (dat is het Nederlands koloniaal verleden, netjes geassimileerd). Een derde ingang, ook aan de straatkant, gaat naar het café. Dat zat stamp vol want er was halve finale driebanden van de plaatselijk caramboleschutters. (En voor de kenners) Thuisspeler en

international Dick Jaspers komt uit die club. En de vierde, laatste ingang gaat naar de feestzaal, achteraan, aan de andere kant. Daar zagen we een jeugdwerking hun Halloweenocht afronden met een chocomelk, waarna de lokale harmonie inschoof om er te gaan repeteren. 't Was gezellig druk in De Toekomst.

De Toekomst, beste mensen, gaat over het sociaal leven, het verenigingsleven een plek geven. Het gaat over polyvalente infrastructuur en gedeeld ruimtegebruik. Maar in de eerste plaats gaat het over de mensen die er in- en uitlopen. Wat zij graag doen en wat zij daarvoor nodig hebben. Wat ze graag eten en drinken en wat ze kunnen betalen. De Toekomst is een plek waar veel kan, met een brede drempel, 4 ingangen en daardoor heeft het ook een lage drempel. De Toekomst is een plek die een gemeenschap, in al zijn vormen en verschijningen, de ruimte geeft die ze nodig heeft. En daardoor, op een eigenaardige manier, voor verbinding zorg tussen mensen.

Damens en heren, op een geheel eigen manier is O666 De Toekomst.
(Je voelde hem aankomen.)

Nee? Ik weet het, de vergelijking gaat niet helemaal op. Vanuit de centrumstad romantiseren we het verenigingsleven in meer landelijke gebieden. In de stad is het sociaal en cultureel leven 'geprofessionaliseerd', infrastructuur 'gespecialiseerd' en is de middenstand (de horeca) een concessie geworden die moet worden 'aanbesteed'. Maar het sociaal leven, het verenigingsleven, het gemeenschapsleven opzoeken, een plek geven en verbinden dat doet O666. Naast nog heel veel ander dingen. Dat is De Toekomst.

Veel gemeentebesturen en organisatie zitten in die zoektocht rond gemeenschapsleven. Zeker in centrumsteden, in bepaalde wijken, maar ook daar rond. Het 'traditioneel' verenigingsleven heeft het moeilijk, is eerder gesloten, of toch niet zo toegankelijk dan we vaak denken. Gemeenschapsinfrastructuur, de faciliteiten en hoe dat moet werken in superdiverse tijden, dat is een moeilijke geworden.

Er wordt steeds vaker gedacht vanuit een PLEK in plaats dan vanuit ORGANISATIES. Dat is nieuw. Vaak wordt die PLEK gereduceerd tot een infrastructuurvraagstuk: samenhouden, gedeeld ruimtegebruik, dat is duurzaam, efficiënt in beheer en dus goedkoper. (Daar zit veel retoriek op, die ook vlot oor vindt bij beleidsmakers). Maar hier in O666 gaat het meer om mensen, mensen in verschillende organisaties en werkingen die zoeken hoe verschillen in elkaar kunnen haken, om samen meer te zijn dan de som van de delen. En hoe er, vanuit die som van de delen, stad gemaakt kan worden. Die zoektocht, en de oprechtheid waarmee het hier in O666 gebeurt, de drive om iedereen daarin mee te nemen, dat vind ik een schoon verhaal.

De plek O666, beste mensen (en dan rond ik af) ligt om een boeiende plaats in de stad. Geen gemakkelijke plaats. Dicht bij een wijk die altijd al een beetje verstoken is geweest van de rest. Vlak naast het groot geweld van projectontwikkelaars en een (top-down) visie op een nieuw stadsdeel. O666 heeft een zwarte vlag in haar logo. Ik vind dat betekenisvol. Het is de vlag van protest, van piraten, van mensen met een stem die gehoord willen worden. Daarmee verhoudt O666 zich tot het groot geweld van projectontwikkelaars en willen ze meebouwen aan de visie op de stad, door hier aanwezig te zijn, door zich te

enten op het gemeenschapsleven die hier aanwezig is, door kansen te creëren, door die te verbinden, met elkaar en met de rest van de stad. Dat is moedig, dat is schoon en dat is nodig, niet alleen hier in Oostende maar ook elders in ons land. Wat minder vanuit organisaties en wat meer vanuit een PLEK naar cultuur, jeugdwerk en sport kijken. Of anders gezegd: wat meer vanuit demografische veranderingen, vanuit de sociale geografie of als etnografen rondkijken en misschien wat minder als managers. Om te ontdekken hoe we, vanuit een PLEK, relevant kunnen zijn voor een gemeenschap en samen stad kunnen maken.

Lieven mensen, jullie stad of gemeente, jullie werking of organisatie maakt schone verhalen. Jullie delen de zoektocht naar manieren om relevanter te zijn voor een grotere verscheidenheid aan mensen, om gemeenschapsleven te faciliteren en om samen stad te maken. Ik nodig je graag uit om jullie verhalen te delen, om samen in de zoektocht te stappen, om van elkaar te leren en elkaar te inspireren. Ook dat is participatie.

Merci en ook vanwege het hele Demos team van harte welkom.

Bart Rogé, directeur van Demos.

